

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCLXX. Nonnulla in Constitutione, quæ incipit: In supremo Justitiæ Solio;
contra homicidas pro Ecclesiastica Ditione jam edita, ad Dominium, &
Ditiones tam Terræ Firmæ, quam Regni Corsicæ, & Insulæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

mortis, ac præter pestilentis doctrinæ tenebras, quibus obruuntur, ea denique mentis cæcitate laborare incipiunt, ut præfatos non unius Sectæ Hæreticos imitati, fidei Archiepiscopi nomen in suos inducere aggrediantur; Contra vero cum fidei grege conjuncti, verique Pastoris vocem audientes, per sinceræ Fidei, Religionis, pietatis pascua eo pervenire contendite, ubi quantum Seductores isti se deceperint, quam rectum vos tenueritis æternæ salutis iter, læti beatique comparietis. In cujus auspicio Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Dat. Romæ &c. die 6. Octob. 1739. &c.

COLLIX.

Ut Tertiarii quorumvis Ordinum Regularium Tertio Ordini B. Mariæ de Monte Carmelo adscripti, Indulgentiis, & gratiis spiritualibus promiscue uti valeant.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

DE salute Domini gregis curæ nostræ divinitus commissa paternæ charitate solliciti coelæ Indulgentiarum thesauros, quibus illicti ad Ecclesias, & pia loca frequentanda, & pietatis opera exerceunda magis incitentur, libenter erogamus.

In hoc Ordine jam a multo tempore admitti Tertiarii.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius a Conceptione Frater expresse professus, ac Procurator Generalis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, quod in quamplurimis ex Conventibus Ordinis, & Congregationis hujusmodi in Indiis existent. vigore privilegiorum eidem Ordini a se. re. Nicolao V., & Bonifacio VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessorum, & a re. me. Sixto IV., & Clemente itidem VIII. pariter Prædecessoribus nostris confirmatorum tertius Ordo ejusdem B. Mariæ erectus, & institutus reperitur.

Nonnulli sunt infimul Tertiarii S. Francisci.

§. 2. Verum quia nonnulli ex Tertiariis Ordinis S. Francisci in Oppido Civitate nuncupato de Toluca Mexican. Diocesis dicto tertio Ordini B. Mariæ denuo adscripti fuerunt, dubium excitatum fuit, an Tertiarii utriusque Ord. hujusmodi Indulgentiis, privilegiis, & gratiis spiritualibus promiscue frui possint: & licet primord. Ord. Superiores nullam in hac re difficultatem haberent, nihilominus Tertiarii ejusdem Ord. S. Francisci non solum contradicere, verum etiam ex eorum libris omnes illos, qui tertio Ordini B. Mariæ hujusmodi adscripti erant deleri ausi fuerunt. Quare re dicti Tertiarii B. Mariæ ea de causa ad Ven. Fratrem modernum Archiepiscopum Mexican. recursum habuerunt, qui auditis rationibus hinc inde deductis, consideransque charitatem, piamque devotionem Christianissimorum erga Regulares Ordines non esse restringendam, sed omnibus ad animarum salutem mediis amplificandam, mandavit Tertiarios B. Mariæ prædictos reintegrandos, & Tertio Ordini S. Francisci, unde delati fuerant, iterum ascribendos esse.

Procurator Gener. Carmelitarum supplicat pro nova Pontificia declaratione favore dictorum Tertiariarum.

§. 3. Quamvis autem mandatis hujusmodi prædicti Tertiarii S. Francisci paruerunt, tamen dictus Vincentius Procurator Generalis ad auferendas perturbaciones, ac confusiones, quæ ea super re in posterum exoriri possent, adscriptos tertio Ordini S. Francisci, seu cuicumque alio Tertio Ordini regulari, qui Tertio Ordini Beatæ Mariæ hujusmodi adscribi desideraverint, omnibus Indulgentiis, privilegiis, & gratiis spiritualibus eorum respective Ordini concessis promiscue frui posse per nos declarari plurimum desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benigntate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur piis ejusdem Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque Vincentium Procuratorem Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Tertiariis cuicumque Tertii Ordinis regularis, qui inter Tertiarios dicti Tertii Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo adscribi desideraverint, ac Regulas, statuta, & conditiones pro dictis Tertiariis B.M. de Monte Carmelo præscripta adimpleverint, omnibus, & singulis Indulgentiis, privilegiis, & gratiis spiritualibus Tertio Ordini B. M. hujusmodi concessis, promiscue una cum aliis Indulgentiis, privilegiis, & gratiis prædictis eorum Tertio Ordini, in quo adscripti reperiuntur concessis, frui, & gaudere possint, & valeant, nec Tertiarios hujusmodi ab eorum respective tertio Ordine, in quo adscripti fuerint, propter suam inter Tertiarios B. Mariæ adscriptionem deleri unquam posse, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac declaramus.

§. 5. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, plenissime suffragari, sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & desiniri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum, aliorumque Ordinum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quod earundem literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die 23. Novembris 1739. Pont. Nostri anno X.

Nonnulla in Constitutione, quæ incipit: *In supremo Justitia Solio*: contra homicidas pro Ecclesiastica Ditione jam edita, ad Dominium, & Ditiones tam Terræ firmæ, quam Regni Corsicæ, & Insulæ Capriæ Reipublicæ præfatæ respective extenduntur.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **A**lias nos per nostras sub Plumbo expeditas literas nempe 4. Kalen. Febr. an-

1739. Clemens declarat eodem promiscue frui gratiis Ordinum.

Sicque firmiter servari præcipit.

Contraria tollit.

Transumptis fidem addit.

Dat. die 13. Nov. 1739. An. X.

CCLXX.

In Constitutione laudanda.

no In-

1739.

ta confirma-
tae leges, &
pœne a
Summis
Pontificibus
latæ contra
homicidas.

no Incarnationis Dominicæ 1734. Pontificatus Nostri Anno Quinto ad compescenda, & coerceda, atque ab hac Alma Urbe, toraque in temporalis S.R.E. ditione penitus avertenda, & eliminanda homicidia, quæ a viris sanguinum divini, humanique Juris oblitis, incredibili cum immanitate in dies magis, magisque increbescente sapissime patrari non sine gravissimo paterni animi nostri dolore, ac merore inaudiveramus, Constitutionem, quæ incipit: *In supremo Justitiæ Solio*: promulgavimus, in qua posuimus omnes, & singulas Constitutiones a se. re. Pio II., Paulo II., Sixto IV., Julio II., Leone X., Julio III., Pio IV., Pio V., Gregorio XIII., Sixto V., Gregorio XIV., Clem. VIII., Innocentio XI., Innoc. XII., ac Benedicto XIII., & quibusvis aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris adversus homicidas saluberrime editas, approbavimus, confirmavimus, & innovavimus, illasque adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quovis modo prætendi, vel allegari potuisset, resistimus, & plenarie reintegramus, quæ deinceps omnino, & inviolabiliter observari præcepimus, & mandavimus.

Abbatum
Fori Privi-
legium ex
Patentibus.

§. 2. Inter cetera in eadem Constitutione contenta, hæc præscripta erant, tenoris, qui sequitur: Et quoniam experimento compertum est, administrationem, ac cursum rectæ, & expeditæ Justitiæ, qua Reipublicæ salus præcipue innitur, summo opere obturbari, vel ab excessivo numero privilegiatorum vulgariter: *Patentati*: nuncupatorum, vel a minus recta intelligentia Privilegiatorum concessorum, proinde falsis, firmisque remanentibus decretis, & resolutionibus, quæ temporibus se. pariter rec. Urbani PP. VIII., & dictorum Innocentii XI., ac Innocentii XII. Prædecessorum, aut alias quodcumque ea super re emanarunt, volumus, quod privilegium Fori nemini quovisumque Privilegiatorum hujusmodi tam in Urbe, quam in reliquo Statu Ecclesiastico prædictis (officialibus, aliisque privilegiatis a Congregatione pro tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, ac Ministris necessariis actu inservientibus Archiepiscopis, Episcopis, ac Ordinariis prædictis, eorumque Curis dumtaxat exceptis) pro crimine homicidii suffragetur, sed dicti privilegiati, quatenus Clericali charactere insigniti, Ecclesiasticæ, & quatenus laici fuerint seculari jurisdictioni subjaceant. Reservantes nobis facultatem declarandi quinam, quotque esse debeant veri familiares dictorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & Ordinariorum, ac Officialis necessarii Curis Ecclesiasticis, verum, & actuale servitium præstantes.

Statuta forma animad-
vertendi in
Clericos.

§. 3. Insuper quia ex illis etiam, qui in sortem Domini vocati sunt, quique aliis irreprehensibilibus, & ab omni culpa, & macula immunis vitæ, ac virtutum exemplo præluere deberent, aliqui interdum reperiuntur adeo suæ vocationis immemores, ut impellente humani generis hoste pluribus etiam homicidiis manus suas cruentare non perhorrescant. Nos perverforum quorumcumque malitiæ obviandum esse non indulgendum probe intelligentes; ad istorum quoque frænamandam pervicaciam perpetuo itidem itavimus, quod Clericus primæ Tonsuræ nullum Beneficium Ecclesiasticum obtineat, tametsi conditiones Clericis hujusmodi a Concilio Tridentino præscriptas servaverit, ac ferveat pro duobus tamen homicidiis animo deliberato, ac præmeditato per eum patrat, privilegio fori, & canonis in odium tanti excessus, & ad aliorum terrorem exatur, & ut incorrigibilibus omnino seculari potestati subiciatur, ab ea tanquam Laicus legitimis poenis plendus: Clericus quoque in Minoribus Ordinibus constitutus, nec præscripta a Concilio Tridentino servans, tam celebres, quam conjugatus in causis homicidii dicto privilegio fori non gaudeat, eo-

que privatus remaneat, neque a proprio Episcopo, seu Ordinario reperi, minisque habitum Clericalem, quem indigne abiecit reassumere possit post totaliter expiatam admitti delicti poenam. Declaratio autem, an reus ante patratum homicidium requisita a Concilio Tridentino servaverit, ad Episcopum, aliumve loci Ordinarium omnino spectet, non retardata iterum delinquentis assecuratione facienda etiam per Judicem laicum nomine Ecclesiæ, qui illum pariter Ecclesiæ nomine ad illius dispositionem retinere possit, ac debeat, donec dicta declaratio prodierit, quacumque diversa, ac etiam contraria juris Canonici, & Apostolicarum Constitutionum dispositione, seu interpretatione, necnon consuetudine haud refragante.

§. 4. Porro cum idem Benedictus Prædecessor animadvertens homicidia hujusmodi suo etiam tempore increbescere, nec minus quam alia facinora in celebri Constitutione didi Gregorii XIV. etiam Prædecessoris, quæ incipit: Cum alias: recensita publicæ quieti officere, pro commissi sibi Apostolici officii debito per prædictam suam Anno Incarnationis Dominicæ 1725. sexto Idus Junii, cum initium est: Ex quo Divina: evulgatam Constitutionem laicos animo præmeditato, ac deliberato, proximum suum interficientes, ac Ecclesiasticæ immunitatis beneficio excluderet, & repulerit, ac pro exclusis, atque repulsis haberi voluerit: Nos ob gliscentem in dies quorundam Ecclesiasticorum nequitiam, qui nulla proprii status habita ratione, non raro in adeo nefarium, detestandumque crimen prolabantur, ipsorum Gregorii, & Benedicti Prædecessorum Constitutionibus, quas supra confirmavimus, atque innovavimus, inherentes, & quatenus opus sit, criminum in illis exceptorum reos, immunitate Ecclesiastica nequaquam juvari, iterum decernentes, eandem Benedicti Prædecessoris Constitutionem, Laicos animo præmeditato, ac deliberato proximum suum, sicut præmittitur, interficientes, a beneficio immunitatis Ecclesiasticæ excludentem, ad ipsos Ecclesiasticos cujuscumque gradus, & Ordinis existant in Urbe, ac universa ditione Nobis, & Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subiecta homicidium animo similiter præmeditato, ac deliberato patrantes extendimus quoque, & amplius, dummodo tamen causa admitti per eos homicidii ab illorum Judice Ecclesiastico competente cognoscatur, & ab eo, si rei reperti fuerint, citra poenam Sanguinis, ad præscriptum Sacrorum Canonum condigna puniatur animadversione.

§. 5. Ulterius ad varias Doctorum, qui ejusdem Benedicti Prædecessoris mentem quoad Personas in dicta ejus Constitutione comprehensas interpretari, & explicare voluerunt, sententias, & opiniones dirimendas, declaramus homicidii reos natu minores viginti quinque, majores vero viginti annis tam Laicos, quam Clericos, atque omnes, & singulos sive Laicos, sive Clericos, qui mandatum, consilium, instigationem, auxilium cooperativum, aut aliam operam occisori præbuerint, ex quorum singulis pravis actibus homicidium evenerit, in dicta Benedicti Prædecessoris Constitutione comprehensos esse, ac deinceps censeri debere, eamque quatenus opus sit, ad ipsos pariter extendimus, ita scilicet, ut illorum extractio e loco immuni, atque traditio Curie Seculari quoad Laicos ad ejusdem Curie Secularis requisitionem fiat a Curia Ecclesiastica, & Clerici ab ipsa Curia Ecclesiastica ex officio omnino extrahatur juxta normam infra dicendam.

§. 6. Item declaramus omnes, & singulos prædictos tam Laicos, quam Ecclesiasticos, qui in Urbe, & ditione præfatis ex causa, & occasione homicidii etiam in rixa commissi cum armis, seu instrumentis suapte natura aptis ad occidendum inquisiti, & processati, vel in contumaciam bahiti,

Sanctum
Ecclesiastica
immunitate
non gaudere
illos, qui
doloso, &
præmedita-
to animo
quemquam
occiderint.

Data methodus ex-
trahendi
reos ex loco
immuni.

Immunitate privati ex
causa homicidii con-
demnati in
contumaciam.

Deverfimo-
de agendum
in extractio-
ne loco im-
muni fecun-
dum quali-
tatem perfo-
narum, &
delicti.

& condemnati fuerint, dummodo homicidium non fuerit casuale, vel ad propriam defensionem immunitatis prædictæ beneficio minime etiam gaudere.

§. 7. Utque reorum ratione homicidii ut præferatur, excepti, inquisitorum, seu bannitorum, & in contumaciam condemnatorum extractio ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus, atque traditio suo cuique Judici competenti legitimis modo, & forma a Curia Ecclesiastica fiant. Volumus, & ordinamus, ut quotiescumque Judici Ecclesiastico competenti innotuerit aliquem Laicum, seu Ecclesiasticum ex causa homicidii excepti inquisitum, atque processum ad Ecclesiam, seu locum immunem confugisse, ibique moram trahere, ac ea super delicti qualitate, ac Personæ recitate subministrata vel acquisita suppetant indicia, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur, tunc idem Iudex Ecclesiasticus ex officio, ac nemine etiam requirente, si delinquens sit Clericus, sin vero Laicus, postquam a Curia Sæculari requisitus fuerit, ac ipsius delinquentis extractionem ab Ecclesia, seu loco immuni implorato etiam ad hoc quatenus opus sit auxilio brachii Sæcularis, & cum interventu Personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, devenire teneatur; Extractumque ad suos, si tuti, & securi fuerint, sin minus ad Curia Sæcularis Carceres asportari, ibique sub tuta custodia detineri curet, & faciat.

§. 8. Ubi vero ex processu informativo desuper conficiendo quoad inquisitum nondum condemnatum dictus Iudex Ecclesiasticus ex acquisitis, seu subministratis indicibus, ad torturam tantum sufficientibus ab extracto homicidium a prædicta Benedicti Prædecessoris, & hac nostra Constitutionibus exceptum patratum fuisse cognoverint, ad declarationem, quod scilicet de casu ita excepto consistet, progrediatur; Extractumque, si Laicus sit, Ministris, & Officialibus Curia Sæcularis; Si autem Clericus, ejus competenti Judici Ecclesiastico tradere, & consignare possit, ac debeat, exactis tamen, receptisque in actu traditionis, & signationis hujusmodi a Iudice quidem Sæculari jramento, & ab Ecclesiastico promissione in verbo veritatis de restituendo extractum Ecclesiæ, locove immuni sub poena excommunicationis latæ sententiæ Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore existenti reservatæ, quatenus extractus in suis defensionibus, quæ ad tramites juris, & Ordinationum Apostolicarum ei competunt, præfata elidat, & diluat indicia, & si illa minime eliserit, sive diluerit, & delinquens repertus fuerit, Judici suo, scilicet Ecclesiastico in Clericum, Sæculari in Laicum, ut juris esse censuerit, animadvertere liceat.

§. 9. Quoties autem de jam bannito, aut in contumaciam damnato ex causa homicidii superius excepti, sive Laico, sive Ecclesiastico agetur, quilibet Iudex Ecclesiasticus, ut præfertur, competens ad illius Laici nimirum, instante Curia Sæculari, & Clerici ex officio extractionem ab Ecclesia, locove immune cum interventu quoque personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, ac traditionem suo respectivo Judici, sicut mox dispositum est, faciendam procedat, solamque sententiæ contumacialis, & actorum, quibus illa fundatur, exhibitionem ad hoc sufficere determinamus, ut dictus Iudex Ecclesiasticus ex illorum inspectione dumtaxat agnito, num istiusmodi sententiæ contumacialis legitime, justeque prolata sit ad formam Constitutionum Apostolicarum, pronunciare, & declarare queat, & debeat, an bannitus, & in contumaciam damnatus consignandus veniat nec ne? Exactis pariter, & receptis, quatenus consignetur a Iudice Sæculari jramento, si delinquens sit Laicus, ab Ecclesiastico vero si fuerit clericus, promissione ipsam, ut supra restituendi Ecclesiæ, locove immuni sub antedicta poena excommunica-

tionis, si extractus in suis similiter definitionibus ei ad præscriptum prædictarum Constitutionum Apostolicarum competentibus nullitatem, & injustitiam contumacialis sententiæ prædictæ ostenderit, & sceleris indicia diluerit; Quod si id præstare nequiverit, & ex eisdem Sententiæ, & actis rite, & recte gestis Reus repertus fuerit; Iudex ejus competens sententiam exequi, & quando aliquem in poena irrogata excessum deprehenderit, etiam moderari valeat; ita quod quæcumque declaratio a prædicto Iudice Ecclesiastico facta in Iudicio Ecclesiasticæ Immunitatis super signatione Banniti, & in contumaciam damnati, ejusque denegatione nullatenus deservire, & a nemine allegari possit in alio diverso, ac separato Iudicio, in quo scilicet de præfata sententiæ contumacialis executione postmodum disputari contingeret, ad quem effectum dicta declaratio Iudicis Ecclesiastici perinde habeatur, ac si non emanasset, nec ullus exinde serupulus animo Iudicis competentis in cognoscenda, & definienda validitate, seu nullitate, Justitia, seu injustitia ejusdem sententiæ contumacialis ingeratur.

§. 10. Quoniam autem dilecti filii nobiles Viri Dux, & Gubernator Reipublicæ Januæ, Nobis nuper humiliter supplicari fecerunt, ut dispositionem prædictæ Constitutionis nostræ superius insertam, ad Dominium, & Ditiones tam Terræ firmæ, quam Regni Corsicæ, & Insulæ Caprarie eidem Reipublicæ subiectas, in quibus homicidia quoque frequentissima sunt, extendere, & ampliare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 11. Nos igitur ipsos Duces, & Gubernatores specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & ad tam exitiale homicidiorum flagitium, quantum cum Domino possumus propulsum, exterminandumque advigilantes, prædictam Constitutionem pro universa, ut præmittitur S. R. E. præfata ditione a Nobis factam quoad præinserta in his præfatis literis respective ad Dominium, & Ditiones prædictas ejusdem Reipublicæ Apostolica auctoritate motu proprio tenore præsentium extendimus, & ampliamus, atque deinceps omnino, ac inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

§. 12. Volumus tamen, ut sicut in nostra ditione Ecclesiastica tum extractus in suis defensionibus, quæ ad tramites juris, Apostolicarum Ordinationum ei competunt, elidat, & diluat indicia, tum solæ sententiæ contumacialis, & actorum, quibus illa fundatur exhibitio ad hoc sufficiat, ut Iudex Ecclesiasticus ex illorum inspectione dumtaxat agnito, num sententiæ contumacialis legitime, justeque prolata sit ad formam Constitutionum Apostolicarum, pronunciare, & declarare queat, & debeat, an bannitus, & in contumaciam damnatus consignandus veniat nec ne, tum denique si extractus in suis defensionibus ei ad præscriptum prædictarum Constitutionum Apostolicarum competentibus nullitatem, & injustitiam contumacialis sententiæ prædictæ ostenderit, & sceleris indicia diluerit, ita pariter in Dominio, & Ditionibus prædictis, hæc omnia præmissa ad dispositionem juris, & statuta localia Domini, & Ditionum hujusmodi intelligi debeant.

§. 13. Ac insuper volumus, ut donec, & quousque sive per Nos ipsos, sive per Romanos Pontifices pro tempore existentes declaratio hujusmodi facta non fuerit, ita tantummodo familiares, & officiales excepti intelligantur, & habeantur, quos de jure, & juxta consuetudinem cujuslibet loci usque ad hanc diem pro familiaribus, & officialibus

Dux Januæ hujusmodi Constitutionem ad ditiones Reipublicæ extendi.

Concedit Pontifex quoad ea, quæ huic Constitutioni adjuncta sunt.

Quæ vero de dilatione indiciorum, & sententiæ contumacialis sunt, reducantur ad terminos juris municipalis.

Qui pro Episcoporum familiaribus accipiendi sunt.

habi-

habitos, & deputatos esse, & haberi, ac deputari solitum est.

§. 14. Decernentes easdem presentes literas, & in eis contenta quaecumque semper, & perpetuo firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime observari, sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, eorumdemque Cardinalium Congregationes, aliosve quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantibus derogat.

§. 15. Non obstantibus praemissis aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, styli, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac quorumcumque Praedecessorum Nostorum literis, privilegiis, Indultis, & facultatibus quibuscumque etiam dictis Cardinalibus, eorumque Congregationibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, vel alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi acti de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Terminum praesentis ad praefata Constitutionis observantiam inducendam.

§. 16. Volumus autem, ut lapsis viginti quinque diebus postquam praesentes literae per Dominium, & Ditiones praefatas per Ordinarios locorum publicatae fuerint, omnes, & singulos, in Dominio, & Ditionibus praedictis existentes perinde ac si unicuique eorum personaliter, ac nominatim intimatae fuissent. Utque ipsarum praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1740. Pont. nostri Anno X.

Dat. die 14. Januar. 1740. An. X.

Regi Christianissimo, ejusque Successoribus conceditur indultum nominandi ad Beneficia in Ditionibus Lotharingae, & Bari.

Carissimo in Christo Filio nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

CLEMENS PP. XII.

Carissime in Christo fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. **A**lias quidem sc. re. Alex. Papa VII. Praedecessor noster ob eximia clarae mem. Ludovici, dum vixit, Francorum Regis Christianissimi Avi Majestatis tuae in rem Catholicam merita, eidem Ludovico Regi, quoad vixisset, jus ipsi Alexandro Praedecessori, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus suis Successoribus nominandi personas probatas boni nominis, & secundum Sacrorum Canonum dispositionem idoneas ad Cathedrales Ecclesias Metensis, Tullensis, & Virdunensis respective Civitatum ab ipso Ludovico Rege tunc temporis possessarum, quoties illas quibuscumque modis, & ex quorumcumque personis (non tamen per obitum apud hanc S. Sedem) vacare contigisset, per eundem Alexandrum Praedecessorem, suosque Successores praedictos ad nominationem praeficiendas reservaverat, concesserat, & assignaverat, & alias prout in ipsius Alexandri Praedecessoris literis desuper in simili forma a die 11. Decemb. 1664. expeditis.

Alexan. VII. R. gi Franciae nominationem concessit ad Ecclesias Meten., Tullen., & Virdunen.

§. 2. Subinde vero sc. etiam mem. Clemens Papa IX. itidem Praedecessor Noster firmiter in Domino sperans fore, ut tam ipse Ludovicus, quam Successores Reges Christianissimi gloriosis Antecessorum Regum vestigiis inherentes, Religio nem Christianam, & fidem Catholicam tueri, & propagare, dictaeque Sedis Apostolicae honorem, & auctoritatem in universis suis, & ipsorum Regum Successorum Dominiis illibatas conservare omni studio curaturi, atque in nominandis ad infra scripta Beneficia personis, quae vitae integritate, Religione, Fide, & doctrina praestarent, summum studium, summamque diligentiam semper adhibaturi, nec suam ipsorum conscientiam ea in re ullo modo laedi forent passuri, amplioremque ipsi Ludovico Regi ejusque Successoribus exercenda erga personas benemeritas Regiae beneficentiae facultatem Apostolica benignitate ducens concedendam, eidem Ludovico Regi, ejusque Successoribus Regibus Christianissimis in unitate Catholicae Fidei, ac Sedis Apostolicae praedicta obedientia perseveraturi, jus nominandi ipsi Clementi Praedecessori, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus suis personas probatas bonorum nominis, & sanae, ac secundum Sacrorum Canonum dispositionem idoneas ad quaecumque Beneficia Saecularia, & quorumvis Ordinum regularia in praedictis Meten., Tullen., & Virdunen, Civitatibus, earumque Territoriis Ditioni, & Dominio temporalibus tunc temporis eidem Ludovico Regi subiectis consentientia, quae extra Romanam Curiam quibuscumque modis, & ex quorumcumque personis vacare contigisset, & quorum Collatio, provisio, & omnimoda dispositio eidem Clementi, & Romanis Pontificibus Successoribus praedictis, & dictae Sedi quomodolibet (non tamen ratione obitus apud Sedem eandem) reservata existeret per ipsum Clementem Praedecessorem, ejusque Successores Romanos Pontifices praedictos praeficiendas, & quibus Beneficia huiusmodi respective per dictum Clementem Praedecessorem, suosque Romanos Pontifices Successores praedictos conferri debuissent, motu pari sub certis modo, & forma tunc expressis reservavit pariter, ac concessit, & assignavit, & alias

Clemens IX. huiusmodi concessionem extendit ad omnia Beneficia dd. Diocessum.

prout